

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Yrsa

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 112.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072289303440/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

HELGE

Hvor anderledes føler jeg mig nu tilsands  
End da jeg kom: det gamle Had er frisket op;  
Og Harm er nu, hvad nys var dyb Medlidenhed.

REGIN

Uvillig har hun ydet os sin Tjeneste.  
Med lettet Hjerte kan Du heise Ankeret.

HELGE

Nu drage bort, og uden Hævn? Tilstæde feig  
En Fæst, som aarlig bringer mig Forhaanelse?

REGIN

Lad Qvinden svagforfængelig indbilde sig  
Den stolte Seir; Du bedre veedst *hve* Seier vandt.

HELGE

Nei Reigin, hele Verdens Kreds maa vide det.

REGIN

Saa lad Herolder kraftigt varsle Dronningen!

HELGE

Og skulde nu Skioldungen feig borttiste sig?

REGIN

Tid er engang, at Livet smiler venligt, Drot!

HELGE

Jeg nægter ei, at ofte mig alt forekom:  
Mit Liv en Ørk, med Tidsler, uden Blomst og Lyst.  
Tit naar jeg stod i Stavnen, medens islende  
Den smalle Kiøl igjennemskar Skumvovens Top.  
Og Strændens Lunde ilte mig saa snelt forbi  
Med Løv og Skygger – ha, da følte dybt mit Bryst  
Et Savn, som selv ei Ærens Krands erstatted mig.